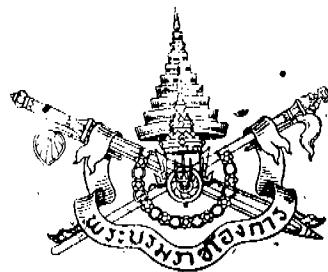

៥ ឧប្បជ្ជការណ៍ ២៤៨៥ រាជកិច្ចនុបេក្ខយា លំនៅ ៥ គូនទី ៣០

พระราชนักดุษฎีกษา^๑
กำหนดมีเดือน๊กเมี่ยงค์ ในท้องที่คำนวณสถาปัตย
ก็จะอ่ำເກອມเมี่ยงค์ จังหวัดลั่ມพูน ให้เป็นນ้ำคุ้มครอง^๒
พุทธศักราช ๒๕๘๕

ในพระปรมາภิไயสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงทิพด
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประชานสภาพผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

ยาพิษที่พอกา

ปรีดี พนมยงค์

ตอนที่ ๓๐ เล่ม ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา & พฤศภาคม ๒๕๘๕

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๘๕

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรกำหนดมีลุ่มน้ำแม่ท่า ในท้องที่ตำบลท่าปลาดุก กิ่งอ้อเกอแม่ท่า จังหวัดลำพูน ให้เป็นน้ำคุ้มของ

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมາภิไชย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ออาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนน้ำ พุทธศักราช ๒๕๘๑ จึงให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดมีลุ่มน้ำแม่ท่า ในท้องที่ตำบลท่าปลาดุก กิ่งอ้อเกอแม่ท่า จังหวัดลำพูน ให้เป็นน้ำคุ้มของ พุทธศักราช ๒๕๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีลุ่มน้ำแม่ท่า ในท้องที่ตำบลท่าปลาดุก กิ่งอ้อเกอแม่ท่า จังหวัดลำพูน ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นน้ำคุ้มของ

๕ พฤศภาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๓๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราริการรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ขอนพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชนัญญาติคุณกรองและลงวันนี้ พ.ศ. ๒๔๘๗ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เดือน ๕ หน้า ๒๙๗ วันที่ ๖ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๘๗

